

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Благодат Светога Духа данас нас сабра, каже се у црквеној песми. И, заиста, на овоме светоме месту сабрала нас је благодат Духа Светога са разних страна, из целе Европе, из Србије, из Аустрије, из Словеније, из Словачке, из Немачке и са свих страна. Господ нас је сабрао овде данас да заједно прославимо оне који су нас прославили. Да прославимо све Србе светитеље, који су животом својим Богу угодили и које је Бог прославио. Данас, браћо и сестре, славе две Србије - Небеска и земаљска. И у Небеској Србији је данас велико славље, јер тамо сви светитељи Божији честитају Србима светитељима њихов дан и њихов празник. Па и ми овде на земљи прослављамо наше дивне праоце и оце, светитеље рода нашега, који су нам оставили пример живота, владања, рада и делања, како се Богу служи и како се душа спасава.

Данашње Свето Јеванђеље говори о почетку дела спаситељнога Господа Исуса Христа. Господ је изашао на језеро Генисаретско и тамо видео два човека где лове рибу, Петра и Андреја, два брата. И Он их позва: „Хајдете за мном.“ И они оставише мреже своје и пођоше за Њим. Мало даље виде друга два брата, Јована и Јакова, синове Заведејеве, где са оцем својим у чамцу крпе мреже. Сиротиња Божија, поцепале се мреже, немају нове, па крпе. Господ и њих позва. И они оставише и оца и мреже и рибе и кренуше за Њим. Која је то сила била у томе за њих тада непознатоме човеку? До тада Господ није учино ниједно чудо. Није био познат. Препознао га је Свети Јован Крститељ на реци Јордану и они који су били тамо да то чују, остали свет није знао ко је Он. Али, ето, Његова реч је била толико моћна, толико чудотворна, Његова личност је била толико сугестивна да су ови које је Он позвао одмах осетили да ту постоји сила Божија и кренули за Њим. Тако је Господ сабрао Своје ученике од простих људи, од рибара, од занатлија, од царника, од оних који су међу људима сматрани за најниже људе. И од њих је Господ учинио шта? Учинио је оно што им је обећао кад их је позвао: „Хајдете за Мном и учинићу вас ловцима људи. До сада сте ловили рибе мрежама својим и удицама, од сад ћете ловити људе.“ Где? У каквом мору? У мору овога живота, браћо и сестре, у мртвом мору греха. Ту се људи даве, род људски се дави у томе мору. А апостоли добијају заповести благодатне да лове људе, да их спасавају из тога мртвога мора греховнога. Шта им Господ даје? Чиме ће да спасавају људе? Дао им је Своје јеванђељске мреже, божанску науку, дао им је божанску силу када их је послао на проповед два и два. „Идите“, вели, „и болесне лечите, мртве дижите и проповедајте реч Божију.“ И када их на крају шаље он вели: „Идите и научите све народе крстећи их у име Оца и Сина и Светога Духа. А не само крстећи их него и научите их да чине све што сам заповедио. Значи, да им пренесете сву науку моју, коју сам ја вама дао, светим апостолима.“ Али рибари остали рибари, остали људи плашљиви. Када су Господа ухватили Јевреји, они су се разбежали од Њега. Апостол Петар се одрекао пред слушкињом једном да га не познаје. Сви остали су се скупљали иза затворених врата, закључавали врата од страха јеврејскога. Дакле, били су људи, обични људи као и сви ми данас. Још није била сишла благодат Духа Светога на њих. Али на Вазнесењу Своје

Господ је њима обећао да ће познати силу с висине, да се обуку у силу с висине. И то се десило у дан Свете Педесетнице, празник велики Господњи, којим је завршено дело спасења рода људскога. А тај дан прославили смо пре две недеље. И тада, када је Дух Свети сишао на апостоле у виду огњених језика, они су осетили у себи промену. Нестало је страха, нестало је бојазни, добили су храбрости, добили су смелости и онда су почели да проповедају на разним језицима, каже Свето Писмо, јер тада беше у Јерусалиму за празник Свете Пасхе сабрали се људи разни, са разних страна као и ми данас овде. Говорили су седамнаест језика ти сабрани људи и сви су чули апостоле да проповедају на њиховом језику. Било им је све разумљиво. И Петар, онај који се одрекао Господ Христа, он иступа први и објашњава народу скупљеному шта је ово, откуд овим простим људима таква сила, таква моћ. Подсећа их на пророштво пророка Језекиља, који је рекао да ће Бог послати Духа Светога и говориће разним језицима. И онда ти прости галилејски рибари, по заповести Господњој кренули су у цео свет, јер их је Господ послао да иду и проповедају свим народима.

И тако се хришћанство, браћо и сестре, ширило по целој свету па је дошло и до нас православних, тада још увек незнабожачких Срба. И Срби су примили науку Христову, примили Господа Христа за свога спаситеља, примили свете апостоле за своје учитеље који нас упућују и воде. Ти апостоли они су ишли по свету и сејали семе јеванђељске науке. И то семе је донело стотруке плодове. На једном месту Господ је рекао да се свако дрво по плоду њиховоме познаје. И овде дрво светих апостола родило је драгоцене и многе плодове. Пуно је Небо светитеља Божијих. То су ти златни плодови светих апостола и свих народа, свих који су истински у Христа поверовали и живели по науци Његовој они се налазе данас у Царству Небескоме. Међу њима и оне које ми данас прослављамо, сви свети Срби. А није их мали број. Ми их по имену мало знамо. Помињу се у молитвама, у стихирама које смо певали јуче и данас. Али њих је много, много више, јер само њихова имена Господу су позната. Поред дивних светитеља које знамо Симеона Мироточивог, Светитеља Саве, Светог кнеза Лазара, Светог Николаја Жичког и Охридског, преподобнога Јустина Ћелијскога има још много и много светитеља из рода нашега који показују да је дрво српскога рода добро дрво јер рађа добре плодове. Колико и колико је светих мученика и новомученика из рода нашега било од пре Косова, на Косову и после Косова, преко Јадовна и Јасеновца до дана данашњег. Све су то слуге Божије које су животом својим и крвљу својом посведочили своју веру и љубав према Господу Христу. Они су засијали као звезде на духовном небу српскога народа. И ми гледамо те звезде као што морепловци гледају у звезду северњачу и преко ње се оријентишу на коју страну да усмере своје бродове. И ми имајући за звезде водиле ове наше дивне светитеље идемо за њима. Јер само ако идемо за њима можемо бити сигурни да идемо и за Господом Христом. Ако идемо за њима онда нећемо залутати. Јер они су свуда где има оних из рода нашега који их поштују. Они прате свакога Србина без обзира где се ми налазили у отаџбини, у расејању, у беломе свету. Сви они који се њих сећају и њих прослављају то су њихове вође, њихове путовође и треба да нам тако и остане. Ону

веру коју су они држали и за коју су пострадали и животе своје дали да и ми држимо и одржимо ту веру. Без кварења, без новачења, без новотарија, без разних лажи и превара, без екуменизма и папизма. Да очувамо веру онако чисту као што су наши свети преци примили и нама у аманет оставили, да и ми ту веру оставимо у аманет нашој деци и омладини. Да би се име Божије и наши светитељи прослављали и на небу и на земљи до краја света и века.

Нека Господ даде да данашња слава буде на спасење свима нама. Честитам данашњу славу оцу Димитрију, настојатељу ове свете обитељи и његовој братији који су се потрудили. Честитамо и домаћину који се ове године са манастиром потрудио, Недељку Ристићу са породицом. А за следећу годину јавио се Дане Гајановић из Визендорфа.

Поменули смо до и преподобнога Наума Охридског. То је данас имендан нашем драгом владици Науму, па и њему честитам овај имендан, да га његов светитељ Божији, преподобни Наум чува и води кроз његов живот. Има на ког да се угледа, има за ким да иде. И да се он заједно са Светим Наумом моли за све нас. А вама свима, браћо и сестре, који сте данас дошли овде, нека је срећан и Богом благословен данашњи празник и ова дивна слава.